

ऐड 1) *b*) KĀṬH. 34, 6. PAÑĀV. Br. 7, 3, 5, 6, 17. ÇĀÑKH. Br. 29, 3. ऐडमापस्यम्.
ऐड मापडवम् N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 211, a. 229, a. Vgl.
स्वोरेडिपोरन्ध. — 2) von Idā abstammend: ऐडोर्कि प्रजा मानवी:
Ind. St. 3, 463.

ऐडकाव n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, a.

ऐडकौत्स n. desgl. ebend.

ऐडक्रौञ्च n. desgl. ebend.

ऐडपाम n. desgl. ebend.

ऐडवासिष्ठ n. desgl. ebend.

ऐडविड metron. von इडविड.

ऐडपुद्गापुद्गीय n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, a.

ऐडमैन्धुनित n. desgl. ebend.

ऐडमौपर्ण n. desgl. ebend.

ऐण, मास Spr. 633. ऐण HAE.

ऐणोय 1) Gobh. 2, 10, 6. — 2) MBh. 3, 2435.

ऐतदात्म्य Bhāṣ. P. 10, 74, 21. Genauer das Wesen von diesem besitzend.

ऐतरेय vgl. मकैतरेय.

ऐतरेयिन् pl. Verz. d. Oxf. H. 271, a, 4. Ind. St. 8, 27.

ऐतिकायन Anupada 2, 8. Davon adj. ऐतिकायनीय, ऐतिकायनीयाना-
मध्वर्युणा सूत्रे Deva zu KĀṬJ. Çr. 23, 10 (ungedr.).

ऐतिक = ऐतिक, इति कैतिकम् ÇĀÑKH. Çr. 17, 12, 3.

ऐतिक Kuvalaj. 165.

ऐदपर्य (von इदम् + पर) n. Hauptsache, Hauptziel MĀLATI. 37, 4.

ऐधमकाव n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, b.

ऐधमवाह n. desgl. PAÑĀV. Br. 15, 6, 2. Ind. St. 3, 211, b. ऐधमवाह्य
n. und उत्तरमैधमवाहम् desgl. ebend.

ऐधमहार n. v. l. für ऐधमवाह ebend.

ऐनिकायन m. patron.; pl. Sāmśk. K. 184, a, 7 wohl fehlerhaft für ऐ-
निकायन.

ऐन्दव 1) मास WEBER, GJOT. 34. fg. षक्कारात्र Nax. 2, 287. रश्मयः LA.
(II) 88. 4. षर्चिम् Spr. 3833. — 3) VARĀH. BRH. S. 98, 10. — 4) wohl
patron. in ऐन्दवोपाख्यान Verz. d. Oxf. H. 354, a, 22. der Planet Mer-
cur (der Sohn des Mondes) VARĀH. BRH. 26, 9.

ऐन्द्र 1) ऽपद् Verz. d. Oxf. H. 12, b, 3 v. u. षम्बु Regenwasser 304, a,
6. कार्मुक, धनुम् Regenbogen VARĀH. BRH. S. 32, 25. 33, 5. ऐन्नी दिक् 87,
1. ऐन्नी subst. Osten 3, 4. 87, 29. — 3) e) देवी Verz. d. Oxf. H. 19, a, 14.
शक्ति 81, a, 41. — 4) a) (sc. नक्षत्र, भ) VARĀH. BRH. S. 4, 5. 23, 6. 32, 16.
47, 6. — c) N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, b. ऐन्ने शार्गम् desgl. ebend.

ऐन्द्रजाल (von इन्द्रजाल) n. Zauberei Verz. d. Oxf. H. 217, a, 6; hier
m., vgl. aber u. कला 11).

ऐन्द्रजालिक adj.: ऽविद्या Verz. d. Oxf. H. 109, a, 18. m. Zauberer
KATHĀS. 30, 3. RATNĀV. 88, 2.

ऐन्द्रनील (von इन्द्रनील) adj. f. ई aus Sapphir gemacht Spr. 2777.

ऐन्द्रमत्कि so zu lesen st. ऐन्द्र०.

ऐन्द्रमाहृत adj. zu Indra und den Marut in Beziehung stehend
PAÑĀV. Br. 24, 14, 12.

ऐन्द्रलुप्तिक HALĀJ. 2, 453.

ऐन्द्रवरुण adj. zu Indra und Varuṇa in Beziehung stehend AIT.

Br. 6, 14, 25. ऽवारुण PAÑĀV. Br. 8, 8, 6.

ऐन्द्रशिर, Schol.: इन्द्रशिरनामकदेशभवाज्ञान.

ऐन्द्रकव im pl. ist der pl. zum patron. ऐन्द्रकव्य.

ऐन्द्रम, युग WEBER, GJOT. 24. पदस्तेमा: Ind. St. 3, 211, b. n. (sc. न-
क्षत्र, भ) das Nakshatra Viçākhā VARĀH. BRH. S. 9, 31 (ऐन्द्राय v. l.).

ऐन्द्रमाख्य ऐन्द्रमाख्य die Hdschr.) n. dass. 10, 11. 23, 8.

ऐन्द्रावार्कस्पत्य AIT. Br. 6, 14. 36. PAÑĀV. Br. 8, 8, 7.

ऐन्द्रर्षि adj. zu Indra und den Rbhu in Beziehung stehend AIT.
Br. 6, 12.

ऐन्द्रावली Verz. d. Oxf. H. 97, a, 38.

ऐन्द्रविष्व AIT. Br. 6, 14. PAÑĀV. Br. 8, 8, 7.

ऐन्द्रि patron. Apratiratha's Ind. St. 3, 439.

ऐन्द्रियक, र्मा Verz. d. Oxf. H. 82, b, 14.

ऐन्द्रोत m. patron. von इन्द्रोत Ind. St. 4, 373.

ऐन्द्रोति m. patron. des Dṛti PAÑĀV. Br. 14, 1, 12.

ऐन्धन Çr. 16, 35 fehlerhaft für इन्धन; vgl. Spr. 4700.

ऐन्य, इन्द्रस्यैन्य: N. eines Sāman Ind. St. 3, 208, a.

ऐर् adj. von इरा TS. 2, 6, 2. 2. PAÑĀV. Br. 7, 6, 17. 8, 6, 10.

ऐरत s. u. ऐरत.

ऐरय n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, b.

ऐरावत 1) a) N. pr. eines Schlangendāmons Verz. d. Oxf. H. 31, a,
39. — b) HALĀJ. 1, 61. 104. VARĀH. BRH. S. 81, 20. — c) VARĀH. BRH. S.
30, 8. सुरचापखण्डमनु यद्राक्षितमैरावतं दीर्घम् 47, 20. NĪLAK. zu MBh. 3,
188: मेघयोपरि यो मेघः स ऐरावतः. ऐरावतो Blütz HALĀJ. 1, 60. — e)
vgl. इरिण. — f) वर्षमैरावतम् MBh. 6, 232. — g) umfasst Purnarvasu,
Pushja und Âçleshā VARĀH. BRH. S. 9, 1. — 2) d) UśśVAL. zu UṇĀDIS.
2, 28. Verz. d. Oxf. H. 41, a, 34.

ऐरिण n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 211, b.

ऐरिसन्न ebend. fehlerhaft für ऋषिसन्न.

ऐरिबकार lies 11, 2, 30.

ऐरविल Kuvera: (दिशम् उत्तरा मातले धर्म्या तथैरविलसंज्ञिताम्
MBh. 5, 3611. अत्र कैलासमित्युक्तं स्थानमैरविलस्य तत् 3840. patron.
des Dillpa 7, 2263.

ऐलाक 2) im pl. ist der pl. zum patron. ऐलाक.

ऐलूप, कवष ऐलूपीपुत्र: Ind. St. 3, 439, 2 v. u.

ऐशान WEBER, RĀMAT. Up. 308. अनिल nordöstlich VARĀH. BRH. S. 26,
15. 27, 8. कोण 33, 48. ऐशानी f. Nordost 11, 13. 17. 14, 29. 53, 118.

ऐश्य (von ईश) n. Herrschaft, Macht Bhāṣ. P. 10, 13, 45.

ऐश्वर adj.: भाव Bhāṣ. P. 11, 19, 40. खड्ग wohl von Çiva kommend
KATHĀS. 116, 10. n. = ऐश्वर्य Bhāṣ. P. 10, 44, 14. 77, 32.

ऐश्वरि m. patron. von ऐश्वर. अग्रयो धिष्या ऐश्वर्य: N. pr. von Rshi's
Ind. St. 3, 201, b.

ऐश्वर्य fuge noch der Stand eines grossen, reichen Herrn und Spr.
581. 3834. fgg. hinzu. Ueberraturliche Macht SARVADARCANAS. 76, 4. 77,
11. fg. 117, 21. Verz. d. Oxf. H. 51, a, 11; vgl. N. 1. Herrschaft so v. a.
Reich: ऐकि मदैश्वर्ये तं निवस KATHĀS. 111, 104.

ऐष n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 2, 211, b.

ऐषावीर vgl. स्वैषावीर ÇĀÑKH. Br. 1, 1.